

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№

Гр. Варна, 14.08.2014 година

Административен съд – Варна, V състав, в закрито заседание на четиринадесети август две хиляди и четиринадесета година, в състав:

Съдия: Ивелина Янева

като разгледа адм. дело № 2179 / 13г. по описа на АдмС - Варна, за да се произнесе, взе предвид следното:

Образувано е по жалба на АД „Векос трейд“ с адрес на управление гр.Варна, ул.“Дебър“ № 27 срещу ревизионен акт № 031202045 / 11.12.2012г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП Варна, потвърден с Решение № 138 / 19.04.2013г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ Варна, с който на дружеството за данъчен период м.09.2010г. е начислен ДДС в размер общо на 89 927.89 лева, както и съответни лихви в размер на 3286.87 лева. В хода на произнасяне по същество по повдигнатия спор, съдът намира, че за правилното решаване на правния спор, с който е сезиран, следва да бъдат тълкувани разпоредби на общественото право.

I. Страни по делото:

1. Жалбоподател - АД „Векос трейд“ с адрес на управление гр.Варна, ул.“Дебър“ № 27 и представляващ Весел Костадинов Желев.
2. Ответник – Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – гр.Варна при Централно управление на Националната агенция по приходите.

II. Предмет на делото:

Ревизионен акт № 031202045 / 11.12.2012г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – Варна, с който за данъчен период м.09.2010г. е начислен ДДС в размер общо на 89 927.89 лева, както и съответни лихви в размер на 3286.87 лева.

III. Фактическа обстановка, относима към предмета на запитването:

III.1. АД „Векос трейд“ е регистрирано по реда на ДОПК в ТД на НАП – Варна на 29.04.2010г., регистрирано е по ЗДДС от 20.07.2010г., и през ревизирия период от 01.09 – 30.09.2010г. извършва основно дейност търговия на едро с кафе, пакетирани захар за кафе – 2г. и пакетчета сметана за кафе – 2 г. с единствен получател „ILIX spol.s.r.o.“ VIN CZ25500571.

III.2. За данъчен период м. 09.2010г. АД „Векос трейд“ е декларирало в декларация VIES извършени вътреобщностни доставки към „ILIX spol.s.r.o.“ VIN CZ25500571. Същите са включени в дневника за продажби за м.09.2010г. като облагаеми с нулева ставка. Дружеството е издало пет броя фактури, а именно: № 4/14.09.2010г., № 5/16.09.2010г., № 6/17.09.2010г., № 7/21.09.2010г. и № 8/25.09.2010г., като същите са с предмет стоки – кафе на зърна, чаши за кафе, мед и захар. Плащането на фактурите е извършено чрез банков превод от сметка BG92DEMI92401000033594 към сметка на ЕООД „Векос трейд“. Същото е прието за недоказано поради непредставен SWIFT за нареден международен превод от контрагента.

III.3. От ревизираното лице са представени следните документи, във връзка с доставките:

Договор за покупко-продажба от 09.07.2010г. между АД „Векос трейд” /продавач/ и „ЛІХ spol.s.r.o.” /купувач/ с предмет кафе на зърна, сметана за кафе и захар за кафе, чиято собственост се прехвърля в момента на предаването на стоките на купувача, удостоверено с приемо – предавателен протокол и издадена фактура от страна на продавача.

Приемо – предавателни протоколи – 5 броя: от 14.09.2010г. с предмет кафени зърна „Vietnam 18” – 22 000 кг.; от 16.09.2010г. с предмет кафени зърна „Vietnam 18” – 8000 кг. и „Vietnam 16” – 14 000 кг.; от 17.09.2010г. с предмет кафени зърна „Vietnam 16” – 6000 кг., „Vietnam 13” – 13 000 кг. и „Tanzania” – 3000 кг.; от 21.09.2010г. с предмет кафени зърна „Tanzania” – 18 000 кг. и „India Cherry АВ” – 4000 кг.; от 25.09.2010г. с предмет чаши за кафе – 54 200 броя, кафени зърна „India Cherry АВ” – 9000 кг., мед – 3900 пакетчета и захар за кафе 2 гр. – 3000 пакетчета.

Международни товарителници /ЧМР/ - 5 броя: от 14.09.2010г. – 22 264 кг., от 21.09.2010г. – 22 264 кг. и от 25.09.2010г. – 13 914 кг., с превозвач „Planat s.r.o.”; от 16.09.2010г. – 22 264 кг. и от 17.09.2010г. – 22 264 кг., с превозвач ЕТ „Краси Д – К Д.”.

III.4. Изпратена е молба за информация по чл.5 от Регламент 1798/2003 до Чешката данъчна администрация. Получен е отговор, съгласно който „ЛІХ spol.s.r.o.” е регистрирано дружество за целите на ДДС от 26.04.2010г. с единствен съдружник С В К и изпълнителен директор – В К Г, и двамата български граждани. Въз основа на писмена декларация от 25.05.2011г. е установено, че стоките са били доставени на адреса на офиса по това време: Jana Uhra 162/4q Brno, Чехия.

III.5. По отношение на превозвача „Planat s.r.o.” е открита административна процедура за обмен на информация. Съгласно получения отговор, данъчните органи не са могли да извършат проверка на дружеството, тъй като при посещение на вписания в търговския регистър адрес – негово седалище от 28.03.2008г. не е установено обозначение на такова дружество. Установено е, че бившият изпълнителен директор на дружеството – П П, постоянно пребиваващ в РБ, е продал същото 23.08.2010г.

III.6. Извършена е насрещна проверка и на другия превозвач - ЕТ „Краси Д – К Д.”. Същият е заявил в писмено обяснение /л.127 – от ЕООД „Краси кар”/, че няма извършени транспортни услуги на ЕООД „Векос трейд” с краен получател „ЛІХ spol.s.r.o.” и посочените дружества не съществуват в базата данни на търговеца като партньори.

III.7. Изпратени са искания до Национална агенция „Митници” за установяване преминаване на вписаните в товарителниците автомобили, като от получените отговори от ТМУ Варна, Лом, Свищов и Русе е установено, че през периода 20.07.2010г. – 30.09.2010г. в регистрите на съответните митници няма регистрирани продажби и таксувания в системата за „Пътни такси и разрешителен режим”, няма данни за преминаването на посочените в искането превозни средства през съответните ГКПП.

III.8. В ревизионният акт органите по приходите приемат, че не е изпълнено условието на чл.7, ал.1 от ЗДДС за наличие на вътреобщностна доставка стоките да са напуснали територията на страната, поради което сделките са облагаеми в Република България с данъчна ставка от 20%.

III.9. Ревизионният акт е обжалван по административен ред пред Директора на Дирекция ”Обжалване и управление на изпълнението” – Варна при Централно управление на Националната агенция по приходите. С Решение № 138 / 19.04.2013г. той е потвърден.

IV. Приложими нормативни разпоредби

A. Национално право

IV.A.1. Приложимият материален закон е Закон за данък върху добавената стойност Обн., ДВ, бр. 63 от 4.08.2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз, изм., бр. 86 от 24.10.2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз - 1.01.2007 г., доп., бр. 105 от 22.12.2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за

присъединяване на Република България към Европейския съюз - 1.01.2007 г. и Правилник за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност

IV.A.2. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗДДС Вътреобщностна доставка на стоки е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка.

IV.A.3. Съгласно чл.45 от Правилника за прилагане на ЗДДС за доказване на вътреобщностна доставка на стоки доставчикът следва да разполага със следните документи:

1. (изм. - ДВ, бр. 101 от 2006 г.) документ за доставката:

а) фактура за доставката, в която, когато получателят е регистриран за целите на ДДС в друга държава членка, се посочва идентификационният номер по ДДС на получателя, издаден от държава членка, под който номер му е извършена доставката;

б) протокол по [чл. 117, ал. 2](#) от закона - в случаите на вътреобщностна доставка по [чл. 7, ал. 4](#) от закона;

в) документ по [чл. 168, ал. 8](#) от закона - когато доставчикът е физическо лице, което не е едноличен търговец и не е регистрирано по закона;

2. документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка:

а) транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е за сметка на доставчика или на получателя, но е извършен от трето лице, или

б) транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика, или

в) писмено потвърждение от получателя, удостоверяващо, че стоките са пристигнали на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от получателя.

чл.12, ал.1 от ЗДДС Облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на [чл. 6](#) и [9](#), когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго.

Б.Общностно право

IV.B.1. Разпоредби от Директива 2006 / 112 / ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност.

IV.B.2. Съгласно чл.20 от Директива 2006 / 112 / ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност „вътреобщностно придобиване на стоки” означава придобиването на правото на разпореждане като собственик на движима материална веща, изпратено или превозено до лицето, придобиващо стоките от или от името на продавача, или от лицето, придобиващо стоките в държава-членка, различна от тази, в която е започнало изпращането или превоза на стоките.

IV.B.3. Съгласно чл.138 от Директива 2006 / 112 / ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност държавите-членки освобождават доставката на стоки, изпратени или превозени до местоназначение извън съответната им територия, но на територията на Общността, от или за сметка на продавача или клиента, придобиващ стоките за друго данъчно задължено лице или за данъчно незадължено

лице, действащо в това си качество в държава-членка, различна от тази, в която е започнало изпращането или превоза на стоките.

V. Съдебна практика

V.1. По приложението на чл.7, ал.1 от ЗДДС е налице разнообразна практика на съдилищата, свързана основно с наличието на доказателства за действително превозване на стоките извън територията на страната и получаването им в друга държава-членка, като е извършвана индивидуална преценка на представените доказателства. Именно във връзка с доказването на извършването на доставка Върховния административен съд на Република България, представляващ окончателна съдебна инстанция по спорове като настоящия постановява противоречиви решения за доказателствената сила на представяни международни товарителници.

V.2. Настоящия съдебен състав не установи Практика на Съда на Европейските общности по идентична фактическа обстановка. Съдебна практика на СЕС по отношение на въведените от приходната администрация допълнителни изисквания за удостоверяване на представителната власт на лицето, подписало документи от името на получателя не е известна на съда.

VI. Доводи и правни изводи на страните.

VI.1. Жалбоподателят навежда доводи, че са налице всички изискуеми от материалните данъчни закони – ЗДДС и ППЗДДС – документи, доказващи извършването на вътреобщствена доставка – продажба на стоки на дружество, регистрирано за целите на ЗДДС в Чехия, транспортирани от Република България до страната на получателя.

VI.2. Ответника счита, че не са налице предпоставките на чл.7 от ЗДДС за освобождаване от начисляване на ДДС по процесните фактури, тъй като от ревизираното лице не са представени достоверни доказателства за транспортирането на стоките и напускането на същите на територията на страната.

VII. Мотиви за отправяне на преюдициалното запитване.

VII.1. На настоящия състав е известно наличието на отправено преюдициално запитване по аналогична фактическа обстановка, по което е образувано дело С-492 / 2013г. пред СЕС. Доколкото предмет на тълкуване от СЕС по посоченото дело е допустимостта на административна практика, поставяща в тежест на задълженото лице доказването на истинността на издадени от получателя по доставката и трети лица писмени документи, както и прякото приложение на чл.138 §1 от Директива 2006 / 112 / ЕО на съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, то с определение, постановено в съдебно заседание от 08.04.2014г. съдът е спрял делото до приключване на производството по дело С – 492 / 2013г. Преценката за относимост на преюдициалното запитване към спорът, предмет на настоящото дело, е оспорена от ответника. С Определение № 10042 / 17.07.2014г. на Върховния административен съд е отменено протоколно определение за спиране на делото. Процесуалните норми на АПК и ГПК не позволяват на настоящия състав повторно спиране на производството по делото до получаване на тълкуване от СЕС на общностната разпоредба. Единствения процесуален способ за приключване на делото при спазване на задължението на съда за правилно приложение на материалния закон и предимство на общностното право е да бъде отправено самостоятелно запитване по настоящото дело, макар и с повтарящи вече образувано дело въпроси.

Предвид гореизложеното и с оглед фактите по делото, съдът приема, че за решаването на делото е допустимо и наложително да отправи преюдициално запитване до Съда на ЕО и, че такова едно запитване при всички случаи е необходимо по смисъла на чл. 234, ал. 2 от ДЕО за изясняване на значението на цитираната разпоредба от Директива 2006 / 112 / ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност.

Мотивиран така и на основание чл. 234, ал. 2 от ДЕО във връзка с чл. 628 от ГПК и с чл. 144 от АПК, както и на основание чл. 631 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, вр. §2 от Допълнителните разпоредби на ДОПК, Административен съд Варна, пети състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТПРАВЯ преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз съгласно член 267, първи параграф, буква „б” от Договора за функционирането на Европейския съюз със следните въпроси:

1. Нарушава ли принципите на данъчен неутралитет, пропорционалност и закрила на оправданите правни очаквания административна и съдебна практика, при която в тежест на продавача /изпращач по договора за превоз/ е възложено установяването на истинността на подписа на получателя и дали той е на лице, което представлява дружеството – получател, на негов служител, със съответна длъжност, или на упълномощено лице.

2. В случай като процесния, разпоредбата на чл.138 §1 от Директива 2006 / 112 / ЕО на съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност има ли директен ефект и може ли да бъде приложена пряко от националния съд.

СПИРА на основание член 631, алинея 1 от Гражданския процесуален кодекс производството по делото до произнасяне на Съда на Европейския съюз.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия:

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СЪДА

4 ноември 2014 година(*)

„Заличаване“

По дело С-403/14

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Административен съд — Варна (България) с акт от 14 август 2014 г., постъпил в Съда на 25 август 2014 г., в рамките на производство по дело

„Векос трейд“ АД

срещу

Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите,

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪДА,

след изслушване на генералния адвокат N. Wahl,

постанови настоящото

Определение

- 1 С писмо от 17 октомври 2014 г. секретариатът на Съда изпрати на запитващата юрисдикция решенията, постановени на 6 септември 2012 г. по дело С-273/11, Mecsek-Gabona Kft (EU:C:2012:547), и на 9 октомври 2014 г. по дело С-492/13, „Траум“ ЕООД (EU:C:2014:2267), като я прикани да посочи дали в светлината на тези решения поддържа своето преюдициално запитване.
- 2 С писмо от 22 октомври 2014 г., постъпило в секретариата на Съда на 29 октомври 2014 г., Административен съд — Варна, информира Съда, че не възнамерява да поддържа своето преюдициално запитване.
- 3 При посочените обстоятелства следва да се постанови заличаване на настоящото дело от регистъра на Съда.
- 4 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред националната юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения председателят на Съда определи:

Заличава дело С-403/14 от регистъра на Съда.

Съставено в Люксембург на 4 ноември 2014 година.

Подписи

